

"אורות הפרשה"

עלון פרשת השבוע
כיתה קטנה אבל גדולה

בס"ד ♦ פורים ♦ י"ד אדר תשע"ג ♦ עלון חגיגי

העלון יוצא לעילוי נשמת חיילי צה"ל שנפלו על קידוש השם הי"ד

"חייב אינש לבסומא בפוריא" - הרב זחור נאצט

כתב הרב בעל "קדושת לוי": "זוהו חייב אינש לבסומא בפוריא עד וכו'", מחויב להתענג בהארת פורים שיאמר שאיננו בעולם כלל שום רעה. שבין הדברים רעים, שהוא בכלל ארור המן ובין הדברים הטובים, שהוא בכלל ברוך מרדכי. הוא הכל טוב ואין שום רע כלל בעולם. וזהו "עד דלא ידע", כלומר שכל הדברים אע"פ שנראים רע אין הכוונה רק טוב ואין שום רע, כי הכל מהבורא ברוך הוא המלך הטוב. וזה "דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי", שכולם המה טובות לישראל ואין שום דבר רע כמו בימי מרדכי ואסתר, שמכל המחשבות רעות נתהפך הכל לטוב". וכתב הרא"ה זצ"ל (עולת רא"ה עמ' רנ"ח ד"ה עד דלא ידע) אמר רבא: מיחייב אינש לבסומי בפוריא, עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי, עד דלא ידע, עד שיתעלה למעלה מן הדעת, למעלה מחטא עץ הדעת, עד שיגיע לזיהרא דאדם הראשון, עד שיחזור לדרגת אדם הראשון לפני החטא, לפני חטא עץ הדעת. (עד כאן לשונם זצחק"ל).

צריכים אנו לשחזר את הידיעה שהשמחה אינה מיוחדת לפורים. בכל אחד משלשת הרגלים וסוכות במיוחד, יש מצווה מדאורייתא לשמחה. על פי הרמב"ם (הלכות דעות), ההנהגה הראויה לכל אדם היא להיות תמיד בשמחה. ולחדד, גם חובת שתיית יין אינה מיוחדת לפורים, שהרי בכל אחד מן הרגלים נצטוונו לשמוח ביין וכמאמר חז"ל (פסחים ק"ט). "אין שמחה אלא בבשר ויין", ואף בשבתות הצורך בקידוש הוא ביטוי של שמחת השבת. בידוע שנחלקו *הראשונים* האם ראוי להשתכר בפורים ואם להשתכר עד איזו מידה, ולא מצינו מחלוקת בנוגע לשתיית יין בשלושת הרגלים, מכאן ברור שאין עניין בשתייה מרובה. אם כן, מה מטרתה של השתייה המרובה בפורים ומה היקפה הראוי? מדברי הרמב"ם (הלכות מגילה וחנוכה פרק ב הלכה טו) "כיצד חובת סעודה זו שיאכל בשר ויתקן סעודה נאה כפי אשר תמצא ידו, ושותה יין עד שישתכר וירדם בשכרות". מעיון בדבריו עולה שאלה: אם המטרה היא לשתות, מה הטעם שירדם? קשה לומר שההרדמות מגדירה את כמות השתייה, ועוד יותר קשה לומר שהמגמה היא ההרדמות, שהרי לכך אין צורך בשתייה. לכן נראה לומר שהרמב"ם מחייב את האדם לשתות עד ל"חוסר שליטה". אלא ש"חוסר השליטה" הזה צריך להביא אותנו לשינה, לחוסר יכולת להתמודד עם המציאות. אסור לחוסר השליטה לצאת משליטה, כי שתייה של חוסר שליטה היא איבוד הצלם האנושי שיכול להגיע למעשים חמורים. יותר מכך, זו מציאות שהאדם נשלט על ידי הגוף, וזו שליטה הגרועה בהרבה מכל שליטה אחרת. לכן מחוייבים אנו לומר שמדובר ב"חוסר שליטה" עדין. אך אם "חוסר השליטה" לא נגמר בשינה, הרי זו הוכחה שהאדם לא שתה מספיק. ממילא נראה שבשונה משמחת החג, האמורה להיות שמחה בשליטה מלאה, הרי בפורים יש חובה, לצאת מהמקום המצומצם שלך, לצאת מגבולות הגוף, מגבולות המחשבה ולהביא את עצמך למקום אחר. לאיזה מקום? אין לדעת. בפורים, אסור לדעת. אם תדע, עדיין תשלוט. בכל השנה צריך לדעת לאן הולכים. בפורים יש ללכת גבוה מהמקום שלך למקום שאין לדעת. ובעצם זה מקום שהוא למעלה מהדעת. וכדברי הרא"ה זצ"ל, להתנתק מעץ הדעת המעורב טוב ורע, ולדבוק רק בטוב כדברי ה"קדושת לוי". ויהי"ר שנזכה בפורים הזה הבא עלינו לטובה, להיות מהזוכים לעבוד את ה' מעבר לכל ידיעה ודעת אדם, ונשלים מעשינו באופן הראוי ביותר, וימי הפורים כיום הכיפורים (תק"ז, נ"ז:) ויתכפרו כל עוונותינו בכללות עמ"י, ויבוא גואל צדק במהרה בימינו אמן ואמן. פורים כשר ושמח!!!!

למשפחת כיתה ט/3 שלוחה ברכת שבת שלום

הסיפור לאוריק

היה חסיד אחד אשר אביו היה שותה יין הרבה. כל פעם שהיה שיכור, היה הולך בשוק ונופל מתבוסס ברפש והילדים היו זורקים אבנים וצרורות וצועקים לו שיכור, שיכור!... ראה בנו החסיד בכך ושאל את נפשו למות. בכל יום ויום היה אומר לו: אבא, אני אשגר ויביאו לביתך כל מיני יין שמוכרים במדינה ולא תלך לשתות בבית המרזח שאתה מביא חרפה עלי ועליך. אמר לו כן פעם אחת ושתיים בכל יום, עד שאמר לו אביו שלא יילך לשתות בבית המרזח. היה החסיד עושה לאביו בכל יום ובכל לילה מאכל ומשתה ואחר כך הולך לביתו. פעם אחת היה יורד מטר ויצא החסיד לשוק והיה הולך לבית הכנסת להתפלל וראה שיכור אחד שהוא שוכב בשוק ואמת המים יורדת עליו והילדים מכים אותו באבנים ובצרורות ומשליכים חימר עליו ולתוך פיו. כשראה זה החסיד, אמר בלבו: אלך לאבא ואביאנו לכאן ואראה לו זה השיכור והחרפה שעושים לו הבחורים, אולי ימנע פיו מלשתות בבית היין ולהשתכר. הוא עשה כן, הביא את אביו לשם והראה לו, מה עשה אביו? הלך אצל השיכור ושאל אותו באיזה בית שתה אותו יין שהשתכר בו... (עפ"י תנחומא). כך לימדונו חכמינו, זכרונם לברכה, במילי דבדיחותא ובדברי נועם רציניים, כי לשתות לשכרה היא מחלה קשה, אשר מי שחלה בה, לא במהרה יתרפא.

חוד פורים

1. מהן 4 מצוות חג הפורים ומה משותף להן?
2. מי אני? א. הגי ב. חרבונא ג. ממוכן ד. זרש.
3. מה שם האבא של: א. מרדכי ב. אסתר ג. המן?
4. על שני מלכים בתנ"ך נאמר "ויפקד פקידים". מי הם?
5. על מי מסופר במגילת אסתר שנתלו על עץ? (חוץ מהמן ובניו).
6. "ונהפוך הוא" - אלו מילים במגילת אסתר ניתן לקרוא מהתחלה לסוף ומהסוף להתחלה בלי שתשתנה המילה?
7. אני מבני המן ופירוש שמי עני ואביון. מי אני?
8. במגילת אסתר כתובה המילה הארוכה ביותר בתנ"ך. מה היא המילה?

סיפור אולת ראייה - צד כלל יצא

חדש

אמר רבא: מיחייב איניש לבסומי בפוריא, עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי עד דלא ידע, עד שיתעלה למעלה מן הדעת, למעלה מחטא עץ הדעת, עד שיגיע לזיהרא דאדם הראשון, עד שיחזור לדרגת אדם הראשון לפני החטא, לפני חטא עץ הדעת. ואמרו חז"ל במסכת חולין: המן מן התורה מניין? המן העץ אשר צויתך לבתי אכל ממנו אכלת - אכילת עץ הדעת היא שהכניסה את הרע בעולם - המן הרע הזה - אבל למעלה מן העץ, מלפני חטא עץ הדעת אין מקום להמן בעולם שמו וזכרו נמחה והיה כלא היה".

"שמירת הלשון" - הלכות לשון הרע, כלל ד', סעיף ג'

הדין זה של לדון לכף זכות מתחלק לכמה פרטים. אם הוא איש בינוני שדרכו להישמר מחטא אבל לפעמים נכשל, אם אפשר לתלות שעשה את העבירה בלי כוונה, או שחשב שזו חומרה בעלמא, בכזה מקרה אפילו אם ראו אותו כמה פעמים עובר על האיסור, אסור לספר עליו, ואסור לשנוא אותו ומצווה לדון אותו לכף זכות לפי כמה פוסקים.

הודעות ועדכונים

פורים תשע"ג
החזרה לשיבה - יום ג' 10:40

הורים יקרים
ניתן להקדיש עלונים ושיעורים לע"נ קרוביכם ע"ה

שיעורים קבועים בפ"ש ובמוסד מועלים לאתר כל שבוע בימי חמישי. האזנה נעימה.

שימו לב כ"ח אדר
הטיול השנתי

העלון יוצא לעילוי נשמת בחורי הישיבה שנרצחו ערב ר"ח אדר ב' תשס"ח הי"ד